

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра романських мов і зарубіжної літератури**

Дацьо Т.О., Швед Е.В.

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ
РОЗРОБКИ З ВИБІРКОВОГО КУРСУ**

«Синтаксичний аналіз речення»

Ужгород - 2023

УДК 811.135.1367.2(076)
Д21

Навчально-методичні розробки з вибіркового курсу «Синтаксичний аналіз речення»./
Уклад. доц.Е.В.Швед, ст.викл.Дацьо Т.О. – Ужгород: УжНУ, 2023. - с

Затверджено на засіданні кафедри романських мов та зарубіжної літератури. Протокол
№ 8 від 24 квітня 2023 р.

Затверджено Вченою радою факультету іноземної філології ДВНЗ «УжНУ». Протокол
№ 3 від 4 травня 2023 р.

Вступні відомості

Відповідно до вимог діючої програми з румунської мови пропонується навчально-методичний посібник спрямований на те, щоб підготувати студентів добре володіти рідною мовою, грамотно застосовувати її до потреб фахового спілкування, поглибити знання студентів із сучасної румунської літературної мови, сформувати у них погляд на мову як на системно-структурне явище, допомогти їм глибше оволодіти мовними формами, активізувати їх уміння спілкуватися румунською мовою в різних соціокомунікативних ситуаціях; оволодіти теоретичними знаннями - відомостями про румунську мову, її системно-структурну організацію. Основне завдання дисципліни “Синтаксичний аналіз речення” полягає в тому, щоб активізувати наявні у студентів знання норм літературної мови і навчити їх практично застосовувати ці мовні норми у професійній галузі. Основу дисципліни становить процес опанування студентами норм сучасної румунської літературної мови.

Цей посібник є допоміжним джерелом з синтаксису румунської мови і розрахований на студентів четвертого курсу спеціальності 014.027 Середня освіта. Мова і література (румунська) Румунська мова і література.

Sintaxa

Partea gramaticii care se stabilește regulile îmbinării cuvintelor în propoziții și a propozițiilor în fraze se numește sintaxă.

a) Sintaxa propoziției

1. Subiectul - Este partea principală de propoziție despre care se spune ceva cu ajutorul predicatului.

Clasificare I

1. simple: **Andreea** cântă.
2. multiple: **Ana și Maria** au plecat la școală.
3. compuse: **Floarea-soarelui** a răsărit.

Clasificare II

- subiect *exprimat*

- subiect *neexprimat*: - *inclus*: **Plecați! Veniți** mâine!

- *subînțeles*: **Eu** plec la școală; **vin** la ora 13:00.

Subiectul nedeterminat este un subiect neexprimat, care nu poate fi indentificat, cand verbul este la persoana a-III-a, diateza activa (**Scrie** la ziar.) si poate fi raportat la orice persoana, cand actiunea are valoare generala si verbul este la persoana a-II-a singular (Cum **iti vei aterne**, asa **vei dormi.**), la persoana I, plural (Nu **ne luam** dupa vorbe) si reflexiv impersonal (Aici **se doarme** bine.).

Subiectul poate fi *exprimat* prin:

-substantiv *comun*: **Iepurele** a fugit.

propriu: **Adina** învața.

-adjectiv: **Bătrânul** se sprijină în cârje.

-pronume personal: **El** scrie.

de politețe: **Dumneavoastră** cititi.

posesiv: **Al meu** a câștigat.

de întărire: **Însuși** a mărturisit adevărul.

interogativ: **Cine** a citit cartea?

relativ: Știu **cine** m-a căutat.

demonstrativ: **Acela** este el.

negativ: **Niciunul** nu știe.

nehotărât: **Altul** a învățat.

- numeral cardinal: **Doi** merg.

ordinal: **Al doilea** merge.

distributiv: **Câte doi** au plecat.

colectiv: **Amândoi** învață.

fracționar: **O treime** au plecat.

-verb la infinitiv: **A învăța** este bine.

supin: **De citit** este frumos.

- interjecție: **Trosc!** Se auzi acolo.

După felul în care *subiectul este sau nu autorul acțiunii*, exprimată de predicatul verbal, se disting două feluri de subiecte: *subiectul logic* și *subiectul gramatical*.

Subiectul gramatical este partea de propoziție care răspunde la întrebarea **cine?** sau **ce?** pusă predicatului verbal.

În propoziția **Florile** sunt culese de copii. - subiectul gramatical este substantivul **florile**.

Subiectul logic este autorul real al acțiunii exprimate de predicatul verbal.

Cartea este citită cu plăcere de elev. – subiectul gramatical este substantivul **cartea**.

2.Predicatul

Predicatul este partea principală de propoziție care arată caracteristica subiectului. Răspunde la întrebările Ce face? Ce este?Cum este?

Clasificare

Predicatul verbal

Predicatul verbal poate fi *exprimat* prin:

verb la indicativ prezent: Băiatul **citește** o carte. (diateza activă)

imperfect: El **se gândea** la examen. (diateza reflexivă)

perfect simplu: Tu **citiși** repede scrisoarea.

perfect compus: Tu **ai cumpărat** o carte.

mai mult ca perfect: Voi **admiraserăți** îndelung aceste rochii.

viitorul I: Eu **voi cumpăra** o rochie.

viitorul II: Tu **vei fi văzut** spectacolul.
viitorul popular: Tu o **să mergi** la teatru.
conjunctiv prezent: Eu **sa citesc** această carte.
perfect: Eu **să fi citit** această carte.
condițional optativ prezent: **Aș citi** această carte.
perfect: **Aș fi citit** această carte.
imperativ: **Citește! Citiți!** (diateza activă)
Spală-te! Spălați-vă! (diateza reflexivă)
Fii respectat! Fiți respectați! (diateza pasivă)
locuțiuni adverbiale: **Fără îndoială** voi învăța.
adverbe: **Imposibil** sa nu vina.
interjecții predicative: **Iata** un os! Cainele **tusti!** după el.

Predicatul Nominal

Predicatul nominal este partea principală de propoziție care arată o însușire sau atribuie o calitate subiectului. Este format dintr-un verb copulativ, la mod personal, și unul sau mai multe nume predicative (a fi + nume predicativ simplu sau multiplu) .

Predicatul nominal poate fi *exprimat* prin:

substantiv: El **este elev**.

adjectiv: El **este frumusele**.

numeral cardinal: Ei **sunt doi**.

ordinal: El este **al doilea**.

colectiv: Ei **sunt amândoi**.

distributiv: Ei **sunt câte doi**.

fracțional: Ei **sunt o jumătate**.

multiplicativ: Laptele **este îndoite**.

- *pronume personal*: Acesta **este el**.

posesiv: Acesta **este al meu**.

demonstrativ: El **este acesta**.

relativ: Problema **este cine învață**.

nehotărat: El **este altul**.

negativ: Acolo **nu este nici unul**.

- *verb la infinitiv*: Acțiunea este a cânta.

supin: Acțiunea este **de cântat**.

- *interjecție*: Sunetul **este trosc!**

- *adverb*: Mersul este **agale**.

- *locuțiuni verbale*: **Este fără îndoială** bine să înveți.

3. Atributul

Este **partea secundară de propoziție care arată însușirea unui obiect determinându-l**.

Atribut *substantival* este exprimat prin:

substantiv comun simplu: Cartea **copilului** este pe masă.

compus: Dinții unui **câine-lup** l-a mușcat.

propriu simplu: Camera **Oanei** este ordonată.

locuțiune prepozițională: Banca **din spatele clasei** este liberă.

numeral cardinal: Răspunsul **celor doi** a fost corect.

ordinal: Banca **celui de-al treilea** este ocupată.

adjectiv: Lucrurile **din jurul celui harnic** strălucesc.

Atribut *adjectival*

Adjectiv propriu-zis cu funcția sintactică de atribut adjectival poate fi la orice grad de comparație.

Este *exprimat* prin:

numeral cardinal: În fața mea mergeau **doi** tineri.

ordinal: **Prima** bancă este liberă.

multiplicative: Câștigul **înzecit** a fost neașteptat.

distributive: În noapte răsuna din când în când câte o chemare, urmată de **câte trei** fluierături.

colectiv: **Amândoi** copiii au adormit în fotoliu.

adjectiv pronominal de întărire: Elevul **însuși** a compus acest cântec.

posesiv: Băiatul **meu** și prietena sa au plecat la mare în stațiunea Neptun.

demonstrativ: Casa **aceasta** este nouă.

reflexiv: Lauda **de sine** nu miroase a bine.

nehotărât: **Fiecare** tânăr dorește să se afirme.

interogativ: **Care** carte îți place?

relativ: Știu **care** carte îți place.

negativ: În dimineața senină de vară, **niciun** nor nu era pe cer.

verb la participiu: Lecția **citită** cu atenție și **învățată** e ușoară.

gerunziu: El apucă pâinea cu mâini **tremurânde**.

Atribut *pronominal* se exprimă prin:

pronume personal: Camera **lui** este ordonată.

demonstrativ: Casa **acestora** a fost demolată.

de politețe: Călătoria **dumnealor** a fost anulată.

posesiv: Victoria **alor noștri** este de neuitat.

relativ: Parisul este orașul **ale cărui** bulevarde sunt minunate.

interogativ: **A cărui** elev este cartea?

nehotărât: Răspunsul **tuturor** a fost bun.

negativ: Nu mi-a plăcut răspunsul **niciunuia**.

locuțiune pronominală: Acel **nu știi cine** sună mereu la telefon.

Atribut *verbal* este exprimat prin:

verb la infinitiv: Plăcerea de **a cânta** este a mea.

supin: Exercițiul **de rezolvat** a fost ușor.

gerunziu: Văd copacii **înfrunziind** în grădină.

participiu: Cartea **citită** mi-a plăcut.

Atribut *adverbial* este exprimat prin:

locuțiune adverbială de loc: Casa **din dreapta** este a mea.

de mod: Alergatul **de jur-împrejur** l-a oboist.

de timp: Nu știu ce-ți aduce ziua **de mâine**.

Atribut *interjecțional* este exprimat prin:

interjecție: Sunetul “**cioc**” l-am auzit!

La ușă se auzeau bătăi: **boc, boc!**

4.Complementul partea secundară de propoziție care determină **un verb, adjectiv, adverb.**

Clasificare

1. Comlemente circumstanțiale:

- a) Complement circumstanțial *de loc*
- b) Complement circumstanțial *de mod*
- c) Complement circumstanțial *de timp*
- d) Complement circumstanțial de scop
- e) Complement circumstanțial *de cauză*

2. Comlemente necircumstanțiale:

- a) Complement direct
- b) Complement indirect

Comlemente circumstanțial de loc este exprimat prin:

substantiv: Câțelul aleargă **înaintea copilului.**(comun simplu)

Pisicul stătea fără frică **în fața câinelui-lup.** (comun compus)

Mașina s-a oprit **în dreptul lui Mihai.** (propriu simplu)

Avioanele au zburat **deasupra Curții de Argeș.** (propriu compus)

pronume personal: Câinele aleargă **înaintea lui.**

demonstrativ : Voi mergeți **în dreptul acestora.**

posesiv: Copilul se juca **în jurul alor săi.**

negativ: Scăpat în grajd, calul nu s-a oprit **înaintea nimănu.**

nehotărât: Stele strălucesc **deasupra tuturor.**

relativ: Aceasta este camera **în care** am locuit.

interogativ: **Către** cine aleragă copilul?

locuțiune prepozițională: Eu locuiesc **aproape de oraș.**

numeral cardinal: Eu plec **la cei doi.**

ordinal: Eu plec **la cel de-al doilea.**

colectiv: Eu merg **la amândoi.**

fracțional: Eu mă duc **la o zecime.**

distributiv: Eu merg **la câte doi.**

adjectiv: Eu merg **la cel harnic.**

Complementul circumstanțial *de mod* este exprimat prin:

adverb: Eu învăț **rău**.

substantiv: Eu învăț **cu spor**.

pronume: Eu scriu ca el .

numeral: Eu învăț **ca cei doi**.

adjectiv: Eu scriu **ca cei harnici**.

verb: Eu scriu **cântând**.

Complementul circumstanțial *de timp* este exprimat prin:

substantiv: Tu ai sosit la școală **înaintea colegilor**.

adverb: **Astăzi** voi pleca la mare.

locuțiune adverbială: Tu ai sosit **acum**.

adjectiv: O cunosc **de tânără**.

verb la infinitiv: **Până a veni** voi, era liniște în casă.

gerunziu: **Intrând** în casa, te-a văzut.

participiu: Acestea **zise**, și-a pus turbinca sub cap și s-a culcat.

Complementul circumstanțial *de scop* se exprimă prin:

substantiv in genitiv: Noi am mers în excursie în **scopul documentării**.

acuzativ: El a venit la noi **în control**.

locuțiune substantivală: Medalionul mamei îl port **spre aducere aminte**.

pronume interogativ: **La ce** ai venit la școală?

relativ: Știu **la ce** s-a dus până la magazin.

adverb: De aceea ți-a spus totul, ca să-l **ierți**.

verb la infinitiv: Am fost la bibliotecă pentru **a lua** o carte.

supin: Problema ți-a fost dată **spre rezolvat**.

Complementul circumstanțial *de cauză* se exprimă prin:

substantiv: A lipsit de la școală **din pricina bolii**.

locuțiune substantivală: A plâns mult **din pricina părerilor de rău**.

pronume personal: N-a venit la școală **din cauza lui**.

demonstrativ: Ai întârziat **din pricina acestuia**.

posesiv: Sunt supărat **din pricina alor mei**.
nehotărât: Ai fost pedepsit **din cauza altuia**.
relativ: Cunosc fapte **din cauza căruia ai fost pedepsit**.
interogativ: **Din pricina cui** ai întârziat?
numeral: Ai întârziat din cauza celor doi.
adjectiv in genitiv: Ai întârziat **din cauza celui leneș**.
dativ: N-a reușit la examen **grație pregătirii** slabe din timpul anului.
acuzativ: Tremuram **de frică**.
verb la infinitiv: El a fost arestat **pentru a fi furat** o pâine.
gerunziu: **Fiind** atent a înțeles totul.
supin: Nu mai putea **de obosit**.

Complemente *necircumstanțiale*. Complementul direct

El răspunde la întrebările pe **cine? ce?** Este partea secundară de propoziție care dtermină un verb tranzitiv la mod personal sau nepersonal sau o interjecție. Este exprimat prin:

substantiv: Tu citești **cartea**.
locuțiune substantivală: El are o bună **ținere de minte**.
pronume personal: L-ai chemat **pe el**.
demonstrativ: Voi admirați **pe aceste**.
posesiv: Eu îi văd **pe ai tăi**.
nehotărât: Tu îi cunoști **pe toți**.
negativ: Nu cumpăr **nimic**.
relativ: Iată omul **pe care** îl admir.
interogativ: **Pe cine** ai întrebat?
numeral cardinal: I-ai văzut **pe doi** dintre copii.
ordinal: L-ai cumpărat **pe primul**.
colectiv: I-am văzut **pe tustrei**.
fracțional: El a luat **o zecime** din total.
adjectiv: **Îl** respect pe **cel harnic**.
verb la infinitiv: El știe a vorbi românește.

gerunziu: Aud cântând pe undeva.

supin: Tu ai terminat de rezolvat exercițiul.

interjecție: Deodată am auzit: buf!

Complementul indirect este partea secundară de propoziție care numește obiectul căruia i se atribuie o caracteristică sau o însușire. Este exprimat prin:

substantiv in gerunziu: Vulturul s-a aruncat **asupra puilor**.

dativ: Dau puilor câteva **boabe** de porumb.

acuzativ: El își amintește **de copilărie**.

pronume in gerunziu: Voi ați luptat **contra lui**.

dativ: Îi dau **lui** cartea.

acuzativ: Mă gândesc **la el**.

numeral in gerunziu: Ei au luptat împotriva **celui de-al doilea**.

dativ: **Primului** îi dau cartea.

acuzativ: Tu te temi **de primul**.

adjectiv in gerunziu: Ei au luptat **contra celui harnic**.

dativ: **Celui harnic** i se cuvine aceste premii.

acuzativ: Mă bucur **de cel harnic**.

verb la infinitiv: El s-a bucurat **de a afla** această veste.

gerunziu: Tu te-ai plictisit **auzind** aceeași muzică.

supin: El era gata **de plecat**.

adverb: E **bine** de copilul ascultător.

interjecție: **Bravo** vouă!

b.Sintaxa frazei

Fraza este o comunicare alcătuită din două sau mai multe propoziții. Propoziția este o comunicare scrisă sau spusă cu un singur predicat. Propoziția principală are înțeles de sine stătător.

Propoziția secundară explică și întregeste înțelesul propoziției ce se leagă de aceasta printr-un element de relație. Propoziția subordonată depinde din punct de vedere grammatical de altă propoziție, îndeplinind funcția unei părți de propoziție a regentei sale.

Felul propozitiilor

I. După structura:

simple: Alexandru mananca.

compuse: Soare stralucitor ma mangaie cu razele calde.

II. După aspectul predicatului:

afirmative : Afara ploua cu galeata.

negative: Nimeni nu lipseste astazi de la scoala.

III. După scopul comunicării:

enuntiative propiu-zise: Astazi avem Latina.

optative: **Ar fi fost bine** daca ar fi luat 10.

imperative: **Copiat** textul de la pagina 5!!!

interogative propiu-zise: **Cat este** ceasul?

optative: Ea **ar fi plecat** de la ora de mate?

IV. După raporturile sintactice:

regente: (determinate de propozitii subordonate)

Am plecat/ pentru ca trebuia **sa ajung** la timp./

subordonate: (determina o propozitie regenta)

coordonate: (de acelasi fel)

Duapa ce mi-**am facut tema** si am manacat,**am venit** la tine./

V. După inteles:

principale: (au inteles de sine statator)

secundare: (depinde de intelesul altei propozitii)

Cine **se scoala** de dimineatza/departe **ajunge**./

Expansiunea si contragerea

Expansiunea consta in transformarea unei parti de propozitie in propozitia subordonata corespunzatoare cu pastrarea intacta a sensului.

Contragerea consta in transformarea unei propozitii in partea de propozitie corespunzatoare cu pastrarea intacta a sensului. Se opune expansiunii.

Propozitia subordonata subiectiva

Constituie in fraza o realizare propozitionala a subiectului.

Invingatorul a primit trofeul. **Cine** a invins/ a primit trofeul./

Propozitia subordonata predicativa

Constituie in fraza o realizare propozitionala a numelui predicativ.

Elevul pare **inteligent**. Elevul pare/**sa fie inteligent**./

Propozitia subordonata atributiva

Constituie in fraza o realizare propozitionala a atributului. Atributiva determina:

un substantiv: Bradul este **semnul**/ care confirma participarea la sarbatoare./

un pronume: **Toti**/ cati intra cu sufletul curat in sarbatoare/ ies cu el intarit./

un numeral cu valoare substantivala: **Al doilea**/ care canta/ e varul meu./

Propozitia circumstantiala de loc

Constituie in fraza o realizare propozitionala a complementului circumstantial de loc. Circumstantiala de loc determina:

un verb: **Merg**/ unde vreau./

o locutiune verbala: **A luat-o la sanatoasa**/ incotro a putut./

o interjectie: **Hai**/ unde am stabilit!./

un adverb: **A ramas acolo**/ unde a copilarit./

o locutiune adverbiala: **De jur imprejur**/ oriincotro mergeai,/ erau flori./

un adjectiv: Lucrurile **asezate**/ unde le-am lasat/ erau plinde de praf./

Propozitia circumstantiala de timp

Constituie in fraza o realizare propozitionala a complementului circumstantial de timp. Circumstantiala de timp determina:

un verb: **A venit**/ cand l-ai chemat./

o locutiune verbala: **A luat-o la rost**/ cand a intarziat./

un adverb: **Atunci**/ cand l-a vazut/ a plecat./

un adjectiv: Este un rezultat **asteptat**/ de cand ma stiu./

Propozitia circumstantiala de mod. Constituie in fraza o realizare propozitionala a complementului circumstantial de mod. Circumstantial de mod determina:

un verb: Cum iti **vei aterne**,/ asa vei dormi./

un adjectiv: Era **silitor**/ cat putea el./

un adverb: El l-a primit bine,/ precum m-a primit si pe mine./

Propozitia circumstantiala *de cauza* constituie in fraza o realizare propozitionala a complementului circumstantial de cauza.

Circumstantiala de cauza determina:

un verb: Copacii au inmugurit,/ fiindca s-a incalzit./

o locutiune verbala: A luat-o la sanatoasa,/ pentru ca s-a speriat./

un adjectiv: Vremea este frumoasa,/ deoarece a venit primavara./

Propozitia circumstantiala de scop sau finala constituie in fraza o realizare propozitionala a complementului circumstantial de scop.

Circumstantiala de scop determina:

un verb: A luat un taxi/ ca sa ajunga mai repede./

o locutiune verbala: Ca sa nu mai gresesc,/ tata mi-a adus aminte de trecut./

o interjectie: Hai la Maria/ pentru ca sa lamurim problema./

Propozitia circumstantiala conditionala exprima o conditie sau o ipoteza de a carei indeplinire depinde realizarea actiunii din regenta.

Stii,/ daca inveti./

Circumstantiala *conditionala* determina:

un verb: Daca nu poti face tema,/ te ajut./

o locutiune verbala: Mi-as da seama de greseala,/ daca mi-ai explica mai clar./

Propozitia circumstantiala concesiva exprima o imprejurare de nature sa impiedice desfasurarea unei actiuni sau existenta unei calitati din regenta, dar care nu le impiedica.

Desi am cumparat cartea,/ n-am citit-o./

Circumstantiala *concesiva* determina:

un verb: Desi sunt obosit,/ma uit la televizor./

o locutiune verbala: Si-a adus aminte de mine,/ cu toate ca nu ne-am vazut de mult timp./

o interjectie: Hai la meci,/ desi ploua./

*un adjectiv: Mama este **optimista**,/ desi are numai neazuri./*

Propozitia circumstantiala *consecutiva* exprima consecinta, urmarea unei actiuni sau a existentei unei calitati din regenta.

Fuge,/ incat sa nu-l prinzi./

Circumstantiala *consecutiva* determina:

*un verb: **Minte**/ de te sperii./*

*o locutiune verbala: Ne-**a tras o chelfaneala**,/ incat n-am mai dat pe la el./*

*un adjectiv: Este **atat de amabil**,/ incat nu-l poti refuza./*

*un adverb: A inteles **atat de repede**,/*

Incat m-a uluit./

Propozitia subordonata completiva directa constituie in fraza o realizarepropositionala a complementului direct.

Completiva *directa* determina:

*un verb: **Am aflat**/ ca m-ai cautat./*

*o locutiune verbala: **A bagat de seama**/ ca ramasese singur./*

*o interjectie: **Iata**/ ce ie am de la bunica./*

Propozitia subordonata *completiva* indirecta

Constituie in fraza o realizare propositionala a complementului indirect.

Completiva *indirecta* determina:

*un verb: **Ma tem**/ ca intarzie./*

*o locutiune verbala: **Nu mi-am dat seama**/ ca am gresit./*

*un adjectiv: **Mihai** era **capabil**/ sa faca un efort mare./*

*o interjectie: E **vai**/ de cine nu invata./*

Рекомендована література

1. Avram, Mioara (coord.), Sintaxa limbii române în secolele al XVI-lea – al XVIII-lea, Editura Academiei Române, București, 2007
2. Gheorghe, Dictionarium Valachico-Latinum. Primul dicționar al limbii române, studiu introductiv, ediție, indici și glosar de Gh. Chivu, Editura Academiei, București, 2008.
3. Chivu, Gheorghe, Ioan Budai-Deleanu, Opere, București, Fundația Națională pentru Știință și Artă, 2011.
4. Chivu, Gheorghe, Limba română, de la primele texte până la sfârșitul secolului al XVIII-lea, București, Editura Univers Enciclopedic, 2000.
5. Chivu, Gheorghe, Vechi texte românești. Contribuții filologice și lingvistice, București, Editura Academiei, 2015.
6. Dimitrescu, Florica, Drumul neîntrerupt al limbii române, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2002.
7. Drăgulescu, Radu, Istoria limbii române literare. Popasuri pe drumul spre norma supradialectală unică. Sibiu, Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, 2000.
8. Drăgulescu, Radu, Istoria limbii române literare. Primele manifestări, Sibiu, Editura Universității „Lucian Blaga”, 2006.
9. Drăgulescu, Radu, Limbă literară și stilistică. Îndrumător pentru cercetare și elaborarea lucrărilor științifice, Sibiu, Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, 2000
10. Gafton Al. Elemente de istorie a limbii române, Iași, 2001
11. Iacob, Niculina, Limbajul biblic românesc (1640-1800), vol. I-II, Editura Universității "Ștefan cel Mare", Suceava, 2001
12. Philippide A., Originea românilor, vol. I, Iași, 2014, vol. II, Iași, 2015
13. Philippide, Alexandru, Istoria limbii române, ediție critică de G. Ivănescu, Carmen Gabriela Pamfil și Luminița Botoșineanu, Editura Polirom, Iași, 2011.
14. Sala, Marius; Ionescu-Ruxăndoiu, Liliana (coord.), Istoria limbii române, vol. I, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2018.
15. Todî, Aida, Elemente de sintaxă românească veche, Editura Paralela 45, 2001.

Інформаційні ресурси

1. <http://ebooks.unibuc.ro/Filologie.htm>

2. <https://dspace.bcucIuj.ro>

3. <http://dspace.bcu-iasi.ro>